

напише єднѧ ікѡна престѣѧ Бѣы, да быде похѣбава ѿ дрѹги ікѡни, и ѿ многѹ оукрасилѧ. После написалѧ и діавола гнѧсенѧ и страшенѧ, амѧ по правина гѡ написалѧ; зашѡ прѣвѡ былѧ найхѣково создѧнїе Бжїе, а когѧ ѿпѧдналѧ, се оѹчинилѧ погнѧсенѧ и пострашенѧ ѿ сичкїите гнасотѧ, шѡ сѧ на Ѣвой вѣкѧ. Тогѧй діаволѧ фѧтилѧ на гаресѧ добраго зогрѧфа, и мѧ чинилѧ многѹ дѡшманѧзкѧ, и сѧкалѧ, да найде време, да гѡ оѹбїе, не зашѡ гѡ писалѧ гнѧсенѧ, амѧ повѣкѧ, зашѡ написалѧ ікѡна Бѣы хѣбава; зашѡ со таѧ красна ікѡна прихѡдатѧ люди на поголемо почитѧнїе Бѣы, товѧ време направиле єднѧ црква, и викѧле тогѡ Іѡанна, да писѣе таѧ црква, Ѣнѧ дошелѧ и направилѧ скеле, да писѣе на кѡбетѡ; и написалѧ бѧговѣщенїе престѣѧ Бѣы, видѣлѧ діавола, мѧ рѣклѧ діаволѧ: Сегѧ не мѡжешѧ, да мѧ повѣдишѧ, ни да мѧ повѣгнешѧ, кѧ да тѧ соборимѧ ѿ таѧ высїна, и тої часѧ паднѧло скеле, и дрѣна, и шицы, и видѣлѧ Іѡаннѧ смѣрть дошлѧ; и викнѧлѧ: Престѧѧ Бѣе, помози ми; и така сѧ прѡжилѧ рѣкїте на кѧде зїдотѧ, и така ѿ 48-десѧ! и зѧ ікѡна прѡжила рѣки Бѣѧ, и гѡ фѧтила за ракатѧ и не гѡ пѡшїла, да пѧдне дѡлѧ, да се оѹбїе; и висеше, дѡри донѣсае лѣтѡвица сѧзѧ, и слезнѧлѧ, не оѹбїлсе; тѧѧ, шѡ видѣли, се почѣдиле. тогѧй Іѡаннѧ бѧгодарилѧ на престѧѧ Бѣѧ на многѹ време, и казѡвалѧ сѧ, шѡ мѧ се оѹчинїло, и сїте прослѧвили Бѧѧ и престѧѧ Бѣѧ, ѿ тогѧй векѧ не смѣлѧ діаволѧ, да мѧ чїни пѧкости: зашѡ сѧкалѧ да гѡ оѹбїе, а Ѣнѧ мѧ оѹчинї добрѡ, и гѡ прослѧвилѧ и таѧкѡ слѧвѧше Бѧѧ и престѧѧ Бѣѧ.